

דף נה.

עין משפט ב. אר"ח סימן שצח פעיף ב

ב. היתה העיר עגולה, עושין לה זווית ורואים אותה כאילו היא בתוך ריבוע^ב, ומודדין חוץ מצלעות אותו מרובע אלפים אמה לכל רוח שנמצא מרויח גם הזווית.

ה"ה אם העיר היתה משולשת או שיש לה צלעות רבות, מרבעים אותה^ל ואח"כ מוציאים חוץ למרובע אלפים אמה לכל רוח.

עין משפט ג. אר"ח סימן שצח פעיף ד

ד. היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד אחר, רואין אותה כאילו כלה רחבה, היתה כמין כ"ף פשוטה^מ או בנויה כקשת, אם יש בין שני ראשיה פחות מארבעת אלפים^ז אמה מודדין לה מן היתר ורואין את הרוחב שבין הקשת כאילו הוא מלא בתים, אבל אם היה בין שתי ראשיה ארבעת אלפים אין מודדין לה אלא מהקשת.

הגה: ויש אומרים שמודדים מן המקום שבקשת שאין בו ארבעת אלפים אמה^ס.

וכל זה שיש בין הקשת והיתר יותר מאלפים אמה, אבל אם אין בניהם אלא אלפים^ע אמה מודדין בכל ענין מן היתר.

עין משפט ד. אר"ח סימן שצח פעיף א

א. הבא למדוד אלפים אמה של תחום העיר אם העיר אין רחבה כארכה או שהיתה מרובעת אבל לא לרובע העולם דהיינו שאין עומדת

- כ. והיינו שהריבוע יהיה לפי רוחות העולם ולא כמו שהוא ירצה, מ"ב אות ז'.
- ל. ג"כ לד' רוחות העולם דוקא ולא כמו שהוא ירצה וכמו שמביא בסעיף ג'.
- מ. והיינו כמין ג"ם והיא אות יונית וצורתה כמין כ"ף פשוטה.
- נ. שתחום ראשה של קצה זה מובלע בתחום ראשה האחר.
- ס. כיון שבאמצע הקשת מצטמצם עד שאין משם לקצה שלה ארבעת אלפים אמה.
- ע. כך הגיה במ"ב אות י"ז דברי השו"ע.

צפונה לצפון העולם אלא באלכסון, כיון שיש לה ד' זוויות שוות מודדים אלפים אמה לכל רוח מארבע רוחותיה ^פ.

עין משפט ה. או"ח סימן שצח פעיף ד
עיינ לעיל עין משפט אות ג.

עין משפט ו.ז. או"ח סימן שצח פעיף ז

ז. ח. היו ב' עיירות סמוכות זו לזו ובניהם מאה ארבעים ואחת אמה ושליש אמה כדי שיהיה שבעים אמה ושני שלישי לכל אחת הרי שתיהן חשובות כעיר אחת ונמצא כל עיר מהלכת את העיר השניה ומחוצה לה אלפים אמה.

הגה: חומת העיר שנפרצה משתי רוחותיה זו כנגד זו, ונחרבו הבתים שבניהם עד מאה ארבעים ואחת אמה ושליש דינו כסתום ^ז, אבל בית אחד אפי' גדול הרבה אין לו דין עיר לתת לו שבעים אמה ושליש.

דף נה:

עין משפט א. או"ח סימן שצח פעיף ד
עיינ לעיל דף נה. עין משפט אות ג.

עין משפט ב.ג.ד.ה. או"ח סימן שצח פעיף ו

ו. היה בית קרוב לעיר שבעים אמה, ובית שני קרוב לבית הראשון ג"כ שבעים אמה, ובית שלישי קרוב לבית השני שבעים אמה וכן עד מהלך כמה ימים, הכל כעיר אחת, וכשמודדין מודדין מהבית האחרון, ובלבד שהבית האחרון יהיה בית דירה בשיעור ד' אמות על ד' אמות

^פ. מברייתא ערובין נ"ה ובגמ'. ואין מוסיפין עליה לרבעה לרבע העולם כמו בסעיף ג'.
^צ. דכל שאין בפרצה יותר משיעור שני עבורים עדיין כעיר אחת היא, אבל ביותר מזה נחשבת כשתי עיירות, מ"ב אות ל"ז.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

או יותר ^ק. ה"ה ביכנ"ס שיש בו בית דירה לחזנים, ובית תפלה של האינם יהודים שיש בו בית דירה לכהניהם, וכן האוצרות שיש בהם בית דירה, והגשר והקבר שיש בהם בית דירה, וכן שלש מחיצות שאין עליהם תקרה ויש בהם ד' אמות על ד' אמות, והבית הבנוי בים, ושתי מחיצות שיש להם תקרה ^ר, ומערה שיש בנין על פיה ויש בה בית דירה, כל אלו מצטרפין עם העיר אם היו בתוך שבעים אמה ושני שלישי, ומאותו הבית היוצא רואים כאילו חוט מתוח על פני כל העיר, ומודדין חוץ מאותו החוט אלפים אמה.

ז. שתי מחיצות שאין עליהם תקרה אפי' שדרים בניהם, והגשר, והקבר ובית הכנסת, ובית התפלה של אינם יהודים והאוצרות אם אין בכל אלה בית דירה אין מצטרפין עם העיר, וה"ה הבור והשיח והמערה והשובך ובית שבספינה ^ש אין מצטרפין לעיר.

הגה: ואם היו שני בתים כאלו כנגד קצוות העיר ^ת, דינם כעיר העשויה כקשת.

עין משפט ו.ז. או"ח סימן שצח סעיף י

יא. יושבי צריפים שהם אהלים העשויים מערבה אין להם דין עיר, וע"כ אין מודדין להם אלפים אמה אלא מפתח בתיהם.

הגה: אם לא שיש היקף מחיצה עשרה סביב בתיהם, שמודדים מהמחיצה.

יב. שלש חצרות של שני בתים לכל חצר וקבועים של אבן או של נסרים, הרי אלו עושים את כלם קבע, ויש להם דין עיר, ומרבעים ^א אותה ונותנים לה אלפים אמה לכל רוח כשאר העיירות.

ק. בכורגנין א"צ להיות ד' אמות על ד' אמות וכמו בסוכה דף ג' כ"כ בדגול מרבכה.

ר. ואין לגרוס ומעזיבה וט"ס הוא, מ"ב אות ל"ב.

ש. אפי' שיש שם בית דירה כיון שלא קבועה הספינה במקומה ופעמים הולכת מחוץ לשבעים אמה, מ"ב אות ל"ד.

ת. כך הגיה במ"ב אות ל"ה בדברי השו"ע.

א. לאו דוקא אלא או עושין אותה כצורת מלבן, לפי בנינה של העיר.